

Dažas dienas pirms grupas *Pērkons* 30 gadu jubilejas turnejas noslēguma koncerta 1. maijā Rīgā, PDz devās 170 kilometru ārpus galvaspilsētas, lai ciemotos pie komponista JURA KULAKOVA (53) un aprunātos par mīlestību, vīnu un seksu. **«Kamēr sieviete no viena vīrieša grib pilnīgi visu, vīrietis no visām sievietēm grib tikai vienu.» PDz atklāj Kulakovs.**

Brīdī, kad ieradāties, ap tavu māju riņķoja stārķis. Vai esi māņticīgs un tici, ka, piemēram, stārķis vēsta par bērna ienākšanu ģimenē?

Tā ir zīme, kuru ņemšu vērā (*smejas*). Ja nopietni, es šādiem ticējumiem diez ko neticu. Vienīgais, kam ticu, ir Dievs. Esmu kristīts katolis un pa burzmu paspējis arī iesvētīties kā luterānis. Kā vienā, tā otrā konfesijā man ir daudz draugu, turklāt gadu esmu bijis Siguldas katoļu baznīcas ērģelnieks. Katru svētdienu spēlēju baznīcā, kurā ar tradicionālo Vāgnera skaņdarbu *Here Comes The Bride* esmu ievadījis cilvēkus arī laulībā. Neslēpšu – manā dzīvē bija brīdis, kad gana nopietni apsvēru domu kļūt par mācītāju. Jo īpaši aktuāla šī ideja kļuva brīdī, kad aizliedza grupas *Pērkons* darbību – pirmo reizi 1983. gadā, otro reizi 1985. gadā. Otrajā reizē tika izplatīts apkārtraksts, kas aizliedza mani pieņemt darbā Kultūras ministrijas sistēmā. Tā kā baznīca ir atdalīta no valsts, es apsvēru iespēju studēt teoloģiju, lai kļūtu par mācītāju. Vienīgais, kas, kā man toreiz šķita, varētu atturēt no kāpšanas kancelē, ir mans nazālais runas defekts.

Tu tici mūžīgai mīlestībai, kurā divi cilvēki nodzīvo kopā visu mūžu, abi ir patiesi laimīgi un viens otram uzticīgi?

Ticu, ka tā var būt, bet... es laikam esmu briesmonis. Brīdī, kad iepazīstos ar simpātisku sievieti, mani interesē arī erotiski sensuālie fluidi. Kā reiz paziņoja viena mana draudzene – kamēr sieviete no viena vīrieša grib pilnīgi visu, vīrietis no visām sievietēm grib tikai vienu. Ļoti daudziem vīriešiem sekss ir viena lieta un attiecības – pilnīgi kas cits, tāpēc man ir saprotama poligāmija. Šajā saistībā šausmīgi destruktīva ir greisirdība, kas manā skatījumā ir bailes un neuzticēšanās otram. Personīgi man šādas izjūtas ir pilnīgi svešas. Brīdī, kad attiecības beidzas kaislīgās iemīlēšanās posms, ir svarīgi, lai divu cilvēku starpā paliktu savstarpēja cieņa un spēja otram piedot. Jo īpaši brīdī, kad vīrietim tā kāja tomēr paslīd, kas, protams, ir amorāli un reti kurai sievietei saprotami, bet... ne velti valda uzskats, ka prostitūtas dažreiz var izglābt laulību.

Tev kādreiz kāda sieviete ir atteikusi?

Pa lielam, domāju, ka nav. Droši vien kāda kādreiz ir pateikusi arī nē, taču es uz to vienmēr esmu reaģējis ļoti normāli: «Nu, ka ne, tad ne...»

Šobrīd tava sirds ir brīva vai aizņemta?

Princīpā aizņemta. Mana draudzene (*čelliste Kristiāna Balčus – PDz*) šobrīd atrodas sieviešu klosterī. Kad viņa no tā atgriezīsies, mēs droši vien būsīm kā velns ar eņģeli. Līdz viņas aizbraukšanai bohēmā grimām abi, tas nebija diez ko lāga. Lai kaut ko mainītu, mana draudzene atrodas tur, kur šobrīd atrodas. Šajā saistībā man ir kāds interesants stāsts par Bēthovenu, vienu no maniem mīļākajiem komponistiem. Viņa vecaistēvs bija galma kapelmeistars, kura blakus rūpals bija viņa tirdzniecība. Ar vīnu savukārt pārāk stipri bija aizrāvusies viņa sieva. Šā iemesla dēļ Bēthovena vectētiņš viņu iespundēja klosterī. Arī es vienā brīdī kļuva pikts un draudzenei teicu, lai viņa brauc uz klosteri.

Kāds tu kļūsti, kad esi iedzēris?

Ne tik melanholisks un kaut kādā ziņā omulīgāks.

«Kļuva pikts un teicu draudzenei, lai brauc uz klosteri» Kulakovs

Savā dziļākajā būtībā esmu apcerīgi introverts vērotājs. Parasti piedzeros tikai tad, kad man ir ļoti garlaicīgi. Visbiežāk tas diemžēl notiek sabiedrībā. Mājās piedzerties es nemēdzu.

Ko tu parasti dzer?

Vīnu un tikai vīnu! Un labprāt arī dzirkstošo vīnu.

Kuras ir labākās zāles pret pagīrām?

Pirmkārt, svarīgi ir dzert pareizā secībā – no rīta šampānieti, pa dienu – baltvīnu, kad iestājas krēsla – rozā vīnu, bet kad ir tumsa – sarkanvīnu. Otrkārt, lai nākamajā dienā nesāpētu galva, pēc katras vīna glāzes ir jāizdzer glāze ūdens. Treškārt, sievietēm fermenti, kas šķel alkoholu, ir tikai aknās, bet vīriešiem tie atrodas arī kuņģī, tāpēc vīrietis var izdzert pusotra vai pat divas reizes vairāk, promies būs tās pašas. Kas svarīgi, no medicīnas viedokļa šis process – ap 0,15 promiņu zaudēšana stundā – nav paātrināms. To vienīgi var atvieglot ar glāzi gāzēta minerālūdens, kam pievienots medus un citroni.

Tev kādreiz ir bijuši uz nullīti nogriezti mati?

Nekad! Īsi mati man ir bijuši tikai skolas mazajās klasītēs. Vidusskolā matus pamazām sāku atlaist, un *Medijos* tie jau bija pāri pleciem. Vairākas reizes esmu pats sev griezis matus – ar vienu roku saņemu tos astē un ar otru smuki nošņikāju. Tagad matus griežu baigi reti. Parasti tas notiek, kad man šķiet – to proporcija vairs nav lāga. Manos matus ir mans spēks, turklāt tie ir arī mans rokmuziķa dreskods. Paldies Dievam, tie turpina augt un nav pametuši manu gudro galvu.

Kad izmazgā matus, tu žāvē tos ar fēnu?

Nē, manās mājās fēna nav. Matiem vienmēr ļauju izžūt pašiem. Turklāt es reti mazgāju matus dažas minūtes pirms izešanas no mājas. Tajās retajās reizēs, kad esmu tikko iznācis no dušas un saprotu, ka ir jāsteidzas uz koncertu, es parasti izsaucu *taksi* un skrienu ar slapjiem matiem.

Tu māki kādus lauku darbus, piemēram, nokaut vistu vai cūku?

Esmu redzējis, kā to dara, – kā gailis pēc nokaušanas vēl kādu laiku skraida pa pagalmu bez galvas. Fui, pretīgi! Pats neko tādu nekad neesmu darījis. Esmu veģetārietis un jau no kādiem trīsdesmit gadiem gaļu neēdu. Man ir filozofisks uzstādījums – ja tu gribi ēst gaļu, tad ej un pats to dzīvnieku arī nogalini. Es toties māku apieties ar šaujamojiem. Mans paps bija mežzinis, kuram regulāri bija jāpieņem dažādas mednieku delegācijas. Esmu piedalījies medībās un bijis dzinējs, kas ir gana pastulba pozīcija, jo vienmēr pastāv risks, ka kāds tevi var sajaukt ar medījumu. Esmu blietējis arī pats – pa pilēm un slokām. Es gan nevienai tā arī netrāpīju.

Uz tevi neviens nekad ar šaujamo nav tēmējis?

Tikai vienreiz. Tas bija sen. Gāju uz nakts veikalu Čaka ielā *Bērmu pasaules* rajonā. Pēkšņi no spēļu zāles iztesās divi krievi, kas izskatījās kā tikko pazaudējuši naudu, tādēļ bija bezgala nikni. Kamēr viens aizsteidzās uz bankomātu, otrs pēkšņi ielēca man čuprā. Es saļimu uz viena ceļa, taču paspēju viņu no sevis nomest. Ieraugot, ka ieņemu kaujas pozu, viņš, vājājoties vēl pa zemi, skaļi iesaucās: «Oi, oi, *oboznais!*» (no krievu valodas – pārskatījos). Brīdī, kad biju paspēris kādus trīs soļus, mans uzbrucējs pielēca kājās, izvilka no azotes pistoli un notēmēja manā virzienā. Ja būtu bijis viņam mazliet tuvāk, es zinātu, kā ieroci atņemt, taču atrados pārāk tālu, tādēļ skaļi paziņoju: «*Igi s mirrom!*» (no krievu valodas – ej ar mieru). Uzgriezu viņam muguru un devos prom. Kādu brīdī gaidīju šāvieni, taču tas, paldies Dievam, nesekoja. Ja būtu mēģinājis savam uzbrucējam sašķaidīt seju, pieļauju, ka viņš būtu arī izšāvis. Esmu bērniībā trenējies klasiskajās cīņās un Rīgā studiju laikos austrumu cīņās pie Viļņa Sosāra, kas tagad vada *Paliatīvās* aprūpes noda-

ļu Latvijas Onkoloģijas centrā, tādēļ pa muti, ja vajag, otram iedot varu.

Esi kādreiz kāvēs sievietes dēļ?

Šķiet, ka ne. Ja mani neaiztiek, es neredzu vajadzību kauties.

Vai sievietes tev plaukas kādreiz ir iesitušas?

Sievietes nav, tikai sievas (*smejas*).

Kāda ir grupas *Pērkonas* veiksmes formula, kas baram vīriešu un vienai dāmai ir ļāvis nesakasoties noturēties kopā vairāk nekā trīsdesmit gadu?

Pirmkārt, nevienam nepretendēja būt levas (*leva Akurātere – PDz*) vīrs vai intīmais draugs. Protams, ka viņa ir ļoti simpātiska sieviete, taču... par vīru viņa izvēlējās citus. Oficiāli levai ir bijuši trīs vīri.

Vai tu levai neinteresēji?

Interesēju. Un viņa mani arī, taču mūsu attiecības bija ļoti, tā teikt, – tas viss palika tikai flirta līmenī. Leva ir brīnišķīgs cilvēks, viņai nepiemīt stulbas primadonnas kaprīzes, kuras ir raksturīgas dažām latviešu blondīnēm, kuras nesaukšu vārdā. Leva ir kā septītais džeks grupā. Džeks tādā nozīmē, ka uz viņu vienmēr vērojā un joprojām var palauties. Protams, leva ir arī ārkārtīgi sievišķīga un pievilcīga. No visas grupas tieši viņa ir man vistuvākais cilvēks. Esmu viņu aicinājis par savu pavadoni uz pieņemšanu pie Latvijas Valsts prezidenta, savukārt viņa mani – uz Rīgas *Rotari* kluba lielo balli, kur kopā dejojām polonēzi. Levu savulaik izbrāķēja Raimonds Pauls. Viņa gāja uz noklausīšanas grupai *Modo*, kurai Pauls toreiz izvēlējās Aiju Kukuli un Mirdzu Zīveri. Pēc tam, kad levu izbrāķēja arī Jānis Lūsēns, kas viņas vietā izvēlējās tādu Inesi Alsiņu, viņš Konservatorijas gaiteni iepazīstināja levu ar mani. Mēs parunājāmies, un man viss ļoti patika. Pieņemu viņu grupā bez noklausīšanās un ne mirkli neesmu to nožēlojis. Mums vēl joprojām ir ļoti mīlas un labas attiecības, bet katrā ziņā tur nekā tāda nav... Pastāv viedoklis, ka sekss darba vietā var visu sabojāt. Mums ir garīgā tuvība.

«Esmu piedalījies medībās un bijis dzinējs, kas ir gana pastulba pozīcija, jo vienmēr pastāv risks, ka kāds tevi var sajaukt ar medījumu.»